

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4Csp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121260687
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2022:6121260687.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v právnej veci žalobcu: 365.bank, a.s. (pôvodne Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, BRATISLAVA, IČO: 47 232 471, proti žalovanej: I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XX, O. nad O., t. č. Y. XXX/X, Z., zast. Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., J. Jesenského 69, Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 789 925, o zaplatenie 15 816,94 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenia 1400,- eur zastavuje.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 9108,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 2390,28 eur a vo výške 5,00 % ročne
zo sumy 10508,21 eur od 16.02.2021 do 22.03.2021,
zo sumy 10308,21 eur od 23.03.2021 do 21.10.2021,
zo sumy 10108,21 eur od 22.10.2021 do 19.11.2021,
zo sumy 9908,21 eur od 20.11.2021 do 23.12.2021,
zo sumy 9708,21 eur od 24.12.2021 do 18.01.2022,
zo sumy 9508,21 eur od 19.01.2022 do 21.02.2022,
zo sumy 9308,21 eur od 22.02.2022 do 18.03.2022 a
zo sumy 9108,21 eur od 19.3.2022 do zaplatenia, a to v splátkach po 450,- eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, a to pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky alebo jej časti.

III. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 33,56 %, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne pod obchodným menom Poštová banka, a.s.) sa žalobou-návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným dňa 25.02.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu úveru vo výške 15816,94 eur, úrok vo výške 9536,37 eur a úrok z omeškania vo výške 28,92 eur a 2361,36 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15780,94 eur od 16.02.2021 do zaplatenia.

2. Žalobca uviedol, že dňa 26.04.2016 uzatvorili žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaná v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“), pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom 1OpP/78/2017. Žalovaná svojím podpisom na Zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 25000,- eur (ďalej aj len „Istina“). Žalovaná sa v zmysle Zmluvy zaviazala vrátiť žalobcovi Istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj ako „Úver“). Žalovaná neplnila Úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru a nakoľko žalovaná na upozornenie nereagovala, vyhlásil dňa 18.07.2018 Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru žalovaná vykonala nasledovné úhrady: dňa 07.09.2018 sumu vo výške 2.83 eur, dňa 28.12.2018 sumu vo výške 520.00 eur, dňa 28.01.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 28.02.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 28.03.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 27.04.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 28.05.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 01.07.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 19.08.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 30.09.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 17.12.2019 sumu vo výške 520,- eur, dňa 18.12.2019 sumu vo výške 1040,- eur a dňa 15.02.2021 sumu vo výške 200,- eur. Žalobca pred podaním žaloby prostredníctvom právneho zástupcu opätovne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu splátku Úveru neuhradila. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanej aj zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V nadväznosti na to je výška úroku z omeškania určená vo výške 5,00 %. V súlade so Zmluvnými dokumentami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 12,60 % ročne. V súlade s Obchodnými podmienkami je Žalobca v prípade, ak sa Úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. V súvislosti s úročením nesplatenej istiny Úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru Žalobca poukazuje i na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 a Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020. Žalobca prostredníctvom amortizovaného výpisu preukazuje, že za riadneho plnenia povinností by Žalovaný zaplatil úroky z istiny v súhrnnej výške 14800,10 eur. Žalobca prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazuje aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t. j. 5263.73 eur. Platby vykonané žalovanou po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 9536.37 eur ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaná zaplatila pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi. Žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy:

a) istinu vo výške 15780,94 eur

b) vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 9536,37 eur

c) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 28,92 eur (ide o úrok z omeškania od momentu poskytnutia Úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru)

d) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 2361,36 eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatenia Úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanej)

e) zákonný úrok z omeškania vo výške 5.00 % ročne zo sumy 15780,94 eur od 16.02.2021 do zaplatenia

f) poplatky vo výške 36,00 eur. V žalobe žalobca označil a k žalobe pripojil listinné dôkazy.

3. V upomínacom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica bolo rozhodnuté Platobným rozkazom č.kon. 25Up//277/2021 zo dňa 10.3.2021, ktorý nebolo možné žalovanej doručiť do vlastných rúk. Žalobca navrhol pokračovať v konaní a vec voči žalovanej bola podľa ust. 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní postúpená Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou.

4. Dňa 03.03.2022 žalobca doručil súdu podanie v ktorom k adrese na doručovanie listín uviedol žalovanej: Z. XX/B Z. že táto adresa bola označená v Žiadosti o spotrebiteľský úver zo dňa 25.04.2016 ako korešpondenčná adresa, a preto veriteľ uvedeného listiny zasielal na túto, dlžníkom uvedenú adresu. Taktiež žalobca v tomto podaní uviedol, že žalovaná po podaní žaloby čiastočne svoj dlh plnila a vykonala nasledujúce platby: vo výške 200,- eur zo dňa 22.03.2021, vo výške 200,- eur zo dňa 21.10.2021, vo

výške 200,- eur zo dňa 19.11.2021, vo výške 200,- eur zo dňa 23.12.2021, vo výške 200,- eur zo dňa 18.01.2022, t.j. celkom vo výške 1 000,- eur. Vzhľadom na uvedené tak žalobca berie žalobu späť čo do výšky 1000,- eur započítanej na istinu pohľadávky. Dňa 7.4.2022 žalobca uviedol, že popiera, že by bol úver, resp. úverová zmluva bezúročná a bezpoplatková. Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti a žalobca má za to, že nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. K ods. 2 § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca popiera tvrdenie o nekonaní s odbornou starostlivosťou resp. žeby neskúmal platobnú schopnosť. Žalobca skúmal pred poskytnutím úveru platobnú schopnosť žalovanej nasledovným spôsobom:

- deklarovaný pracovný pomer a príjem žiadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja (Sociálna poisťovňa) a akceptovala jej príjem vo výške 970,- eur,
- v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientky (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií,
- žiadateľka si uvádzala rodinný stav slobodná a žiadne vyživované deti,
- finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 25 000,- eur na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 414,59 eur. Tieto tvrdenia preukazuje dôkaz-listina-report zo spoločného registra bankových informácií a report zo Sociálnej poisťovne. V čase podania žiadosti o úver s účelom splatenia predchádzajúcich záväzkov mala žalovaná celkom 2 splátkové záväzky s výškou mesačných splátok 127 eur a 15 eur. Predmetom čerpaného úveru, s poukazom na obsah reportu zo spoločného registra bankových informácií v nadväznosti na bod 2.3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejme že čerpaným úverom malo dôjsť k splateniu všetkých do toho času existujúcich záväzkov. V nadväznosti na vyššie uvedené upriamil pozornosť na vývoj legislatívy v otázke skúmania platobnej schopnosti. Do 31.12.2017 bola hranica posúdenia schopnosti splácať úver posunutá maximálne do výšky čistého príjmu. Následne reagoval zákonodarca s požiadavkou na prihládanie maximálne výšky splátky nepresahujúcej rozdiel medzi čistým príjmom a výškou životného minima. Neskôr zákonodarca na nedostatočnú zákonnú úpravu reagoval sprísnením postupu pri konaní s odbornou starostlivosťou, keď bližšie špecifikoval za ktorých podmienok je veriteľ povinný skúmať platobnú schopnosť, a na ktoré atribúty má pri skúmaní platobnej schopnosti prihliadať. V tej súvislosti poukazuje aj na aktuálny Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.5.2021 č. k. 15CoCsp/16/2021 - 267, ktorý poukázal na skutočnosť, že: „...pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver má veriteľ prípadne posúdiť aj účel spotrebiteľského úveru. Účelom a cieľom „refinancovania“ a „konsolidácie“ úverov je ušetrenie finančných prostriedkov a odľahčiť finančný rozpočet dlžníka (aj jeho domácnosti), vylepšiť štruktúru úveru a tým jeho výhodnosť. Aj z tohto hľadiska je treba posudzovať skúmanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, kedy aj zákonodarca pri poskytovaní takéhoto spotrebiteľského úveru pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver netrvá na striktnom pravidle stanovenom v § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch (stanoví výnimku aplikácie tohto ustanovenia v zmysle ods. 24 § 7).“ Zároveň žalobca uviedol, že od posledného čiastočného späťvzatia žalobca prijal nasledovné úhrady od žalovanej a to 200,- eur zo dňa 21.02.2022 a 200,- eur zo dňa 18.03.2022, z ktorého dôvodu berie žalobu späť čo do výšky 400,- eur započítanej na istinu pohľadávky. Vo zvyšnej časti trvá na svojom návrhu v žalobe.

5. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

6. Podľa § 146 ods. 1, 2 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

7. Späťvzatia (čiastočné) došli súdu dňa 03.03.2022 a 7.4.2022, t.j. pred otvorením pojednávania súd v súlade s ustanovením § 145 a 146 C.s.p. konanie v časti o zaplatenie sumy 1400,- eur zastavil.

8. Dňa 28.3.2022 žalovaná prostredníctvom zástupcu oznámila súdu, že nárok žalobcu popiera, spotrebiteľský úver na sumu 25000,- eur považuje vzhľadom na ust. § 11 ods. 1 a § 11 ods.2 zákona o

spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov a že doteraz žalovaná uhradila sumu najmenej 15891,79 eur.

9. V konaní ide o spotrebiteľský spor. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa strana žalobcu nezúčastnila súd postupom podľa ust. § 180 C.s.p. konal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu.

10. Na pojednávaní dňa 12.4.2022 strana žalovanej navrhla vo veci rozhodnúť podľa § 278 C.s.p., rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, nakoľko je názoru, že sú splnené podmienky podľa § 278 písm. a) a b) C.s.p. a súd musí, pokiaľ to žalovaný navrhne, o návrhu rozhodnúť kontumačne resp. návrhu rozhodnúť kontumačne vyhovieť. Žalobca bol predvolaný na pojednávanie a v predvolaní bol upozornený na možnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Dôsledky kontradiktórneho konania vyžadujú procesnú aktivitu oboch sporových strán zásadne rovnako, a preto s poukazom na rozhodovaciaj prax súdov, v nadväznosti na zásadu vyjadrenú v čl. 2 ods. 2 C.s.p. má za to, že ospravedlnenie a neúčast' žalobcu vyjadruje jeho procesnú pasivitu, kde mu hrozí sankcia vo forme zamietavého kontumačného rozsudku. Poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/40/2011, z ktorého vyplýva, že ak účastník nevyužije svoje právo zúčastniť sa pojednávania, musí počítať s rizikom, že spor môže dopadnúť v jeho neprospech. Hospodárnosť konania znamená, že sa nemajú vykonávať nadbytočné úkony a nie nenavýšovať trovy tak, ako správne uviedol vo svojom odôvodnení rozsudku 16Cob/54/2019 KS v Trenčine kde v obdobnom prípade, ako je tento, strana sporu sa nedostavila a neuviedla žiadnu vážnu okolnosť, pre ktorú sa na pojednávaní nezúčastní. Rovnako v obdobnej veci rozhodol aj KS v Žiline sp. zn. 14CoZm/9/2020, kde uviedol rovnako žalobca, že sa ospravedlňuje z dôvodu hospodárnosti konania. I z rozhodnutia KS v Bratislave 15Co/17/2019 vyplýva rovnako, že sa strana nezúčastnila, zaslala súdu ospravedlnenie z dôvodu, že bola odcestovaná, avšak nakoľko súd vzhľadom, že nejde o vážny dôvod, na návrh druhej strany sporu rozhodol kontumačne, čo krajský súd ako správny postup potvrdil. Zástupca žalovanej je názoru, že súd má vo veciach spotrebiteľských postupovať v prospech spotrebiteľa.

11. Z listiny žalobcu zo dňa 03.03.2022 (č.l. 90) súd zistil, že žalobca svoju neúčast' a neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní dňa 12.04.2022 ospravedlnil vzhľadom na právny stav veci a s poukazom na hospodárnosť konania žiadal aby súd na nariadenom pojednávaní konal bez ich účasti. Podaním zo dňa 8.4.2022 sa žalobca potom ako obdržal vyjadrenie žalovanej zo dňa 28.03.2022 vo veci opätovne písomne vyjadril.

12. Súd vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu nerozhodol a to vzhľadom na ust. čl. 2 ods. 1 C.s.p. pretože nemal splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Pojem vážne dôvody neúčasti má byť vykladaný skôr ako ospravedlniteľné dôvody. Súd v konkrétnej veci prihliadal na okolnosti daného sporu, a to, že strana žalobcu sa ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní dňa 12.04.2022 s prihliadnutím na právny stav veci do času, kedy učinila úkon ospravedlnenia, a zároveň súhlasila, aby súd konanie vo veci samej konal v jej neprítomnosti t.j. v neprítomnosti strany žalobcu, následne sa strana žalobcu vyjadřila k vyjadřeniu žalovanej. Takýmto svojím postojom strana žalobcu len berie na seba riziko, že nebude môcť využiť prostriedky procesného útoku, ktoré by mohla využiť v prípade, ak strana žalovanej prostriedky procesnej obrany na nariadenom pojednávaní využije, pretože súhlasí, aby súd konal pojednávanie v jeho neprítomnosti. V súvislosti s rozhodnutiami, na ktoré zástupca žalovanej poukazuje nie sú aplikovateľné pre daný spor, a to práve vzhľadom na tieto konkrétne okolnosti tohto sporu, jeho stav, kedy žalobca je presvedčený (vzhľadom na právny stav veci, ako uviedol v ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní), že využil všetky svoje prostriedky procesného útoku, z pojednávania sa z tohto dôvodu ospravedlnil a súhlasil, aby súd z tohto dôvodu konal v jeho neprítomnosti. Preto súd jeho dôvod ospravedlnenia považuje za vážny resp. ospravedlniteľný a vo veci nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie listinami: predpis splátok k zmluve o úvere č. I. 16, aktuálny stav úveru k 31.1.2021 č. I. 17-18, podací hárok č. EPH227141020, č. EPH131076965, č. EPH133368436 č. I. 19-21, predžalobná výzva z 1.2.2021 č. I. 22, výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 21.6.2018 a z 19.8.2018 č. I. 23, zmluva o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka z 26.04.2016 č. I. 24-26, výzva na úhradu dlžnej sumy č. I. 27, listiny z reg. OS BB 1OpP/78/2017- všeobecné obchodné podmienka a Obchodné podmienky lepšia splátka, vyjadřenie k výzve, čiastočné späťvzatie žaloby č.l. 90-91, žiadosť žalovanej o spotrebiteľský úver z 25.4.2016 č.l. 92-93, podanie žalovanej č.l. 96-98, č.l. 99-102, podanie žalobcu označené ako vyjadřenie k vyjadřeniu spolu s prílohou č.l. 112-117, výpočtom o výške RPMN.

13. Zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 12.04.2022 uviedol, že žalovaná do dnešného dňa uhradila najmenej sumu 15.891,79 eur. Úver je nevyhnutné považovať za bezúročný, a to z dôvodov podľa § 11 ods. 1, ods. 2. a to z nasledovných dôvodov. Predovšetkým poukazuje na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy 26.4.2016. Zmluva, ktorú predložil žalobca neobsahuje adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť [§ 9 ods. 2 písm. c)]. V zmysle dostupnej rozhodovacej praxe je jednoznačné, že nepostačuje na riadne splnenie tejto povinnosti len uvedenie adresy banky ako zmluvnej strany, ale je potrebné zvlášť osobitne uviesť adresu, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Rovnako nie je splnená podmienka podľa § 9 ods. 2 písm. f) a teda nie je v zmluve uvedená doba trvania zmluvy, rovnako nie je splnená podmienka podľa § 9 ods. 2 písm. i) a teda podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie index alebo referenčnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Tieto podmienky v zmluve o úvere absentujú. Taktiež nie je splnená podmienka podľa § 9 ods. 2 písm. k), nakoľko nie sú uvedené v zmluve všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, toto uvedené nie je uvedené a spôsobuje to, že nie je zrejmé, či RPMN uvedená v zmluve (ako banky) nie je v neprospech spotrebiteľa a nie je naplnený predpoklad podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. o spotrebiteľských úveroch. Taktiež nie je splnená podmienka § 9 ods. 2 písm. z), nakoľko nie je uvedená priemerná RPMN v súlade s predpokladom uvedeným ustanovením. Poukazujem, že zmluva bola uzatvorená 26.4.2016 teda po uplynutí viac ako 15 dní od uplynutia predchádzajúceho kalendárneho štvrťroka. Podľa súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za prvý štvrťrok 2016 pre ostatné spotrebiteľské úvery od 5-10 rokov je RPMN 9,59. Keby sme uvádzali, čo v tomto prípade nie je možné, ale ak by sa bral aj 4. štvrťrok 2015, tak RPMN za úvery od 5-10 rokov je 9,93. V danom prípade je teda predpoklad, že RPMN je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa a teda nie je riadne splnená podmienka podľa uvedeného ustanovenia a písm. z). Rovnako namieťa správne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov. Žalovaná má za to, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením § 7 ods. 1 zák. o spotreb. úveroch neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver so zohľadnením doby splácania úveru, výšky splátky úveru, príjmu spotrebiteľa a účelu spotrebiteľského úveru. Žalovanej bol poskytnutý účelový úver v sume 25.000,-eur, pričom žalobca sám súdu predložil dôkazy preukazujúce, že už v čase poskytnutia úveru nemala žalovaná možnosť tento riadne splácať. Ako uviedol v poslednom podaní, mala mať vymeriavací základ 873 eur, pričom vedel, že predtým nebola zamestnaná viac ako 90 dní a nesprávne uviedol počet vyživovaných detí 0. V tom čase žalovaná už mala vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, čo preukazuje rodný list, čo bolo potrebné zohľadniť pri odbornom posúdení spôsobilosti splácať úver. Rovnako tak žalovaná si nie je vedomá, že by dosahovala príjem taký, ako bol uvedený v prílohe žalobcu doručenej 8.4.2022. V kontexte uvedených tvrdení okrem toho poukazujem, že v žiadosti č. 1636341560 je uvedené, že má mať čistý príjem 970 eur, čo je v úplnom rozpore s tvrdeniami uvádzanými v prílohe posledného podania, kde je uvedený vymeriavací základ 873 eur. Rovnako v žiadosti je uvedené, že požaduje úver vo výške 20.000,- eur a nie 25.000,- eur. V kontexte uvedeného preto navrhuje, aby súd v súlade s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a navrhuje, aby zohľadnil, že žalovaná doposiaľ uhradila sumu 15.891,79 eur, pričom úver bol 25.000,- eur a teda, by mala vrátiť žalobcovi 9.108,21 eur. Zároveň navrhuje, aby súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa umožnil žalovanej splatiť uvedenú sumu formou splátok vo výške 200,- eur mesačne tak, ako spláca aj doposiaľ, nakoľko nemá vyššiu možnosť uvedené splácať. Poukazuje, že tak ako aj vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom, žalovaná v súčasnosti nie je zamestnaná a ani nepoberá žiadnu dávku v hmotnej núdzi tak, ako správne súd vykonal dokazovanie zo dňa 6.9.2021. Okrem toho má vyživovaciu povinnosť k 1 mal. dieťaťu a je plnom rozsahu odkázaná na výživu otca mal. dieťaťa, ktorý plní túto povinnosť v rozsahu jeho možností a schopností bez určenia súdu. Zároveň navrhla, aby súd priznal žalovanej náhradu trov konania v zákonom rozsahu. Podľa ust. § 150 ods. 2 C.s. p. samotná žalovaná uviedla, že žije vo B., mestská časť Z., v rodinnom dome, v podnájme s priateľom a zároveň s otcom dcéry aj s dcérou K.. Nemá žiadne majetky, je bez príjmu. Nevie uviesť, aký má priateľ príjem, náklady v rodinnom dome hradí priateľ vo výške 450 eur (nájom), ďalej hradí náklady na dcéru - oblečenie, strava. Žalovaná úspory nemá, má aj iný dlh cca 900,- eur voči spol. Orange, ktorú požiadala o splátky, t.č. ho nespláca, pani v tejto spoločnosti jej povedala, že mám počkať na rozhodnutie súdu. Tento dlh (dlh ktorý je predmetom sporu) spláca z finančných prostriedkov priateľa, ktorý jej s tým pomáha. Poskytuje jej tých 200,- eur splátku, aby ju mohla uhrádzať. Nie je evidovaná na ÚPSVaR, priateľ ju živí.

14. Z predložených listín vyplýva, že žalobca so žalovanou ako dlžníčkou uzavreli dňa 26.04.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, lepšia splátka, na základe ktorej sa dohodli na poskytnutí účelového

úveru určeného na refinancovanie, konk. úverov vo výške 4888,48 eur a 291,- eur (bod 2.3) vo výške 25000,- eur. V zmluve boli uvedené podmienky: výška úveru 25000,- eur, celková čiastka úveru: 39800,10 eur, počet splátok: 96, splátka 414,59 eur, ročná úroková sadzba: fixná 12,60 %, RPMN 13,40 %, priemerná hodnota RPMN 10,78 %, splatnosť prvej splátky: 25.05. 2016, dátum konečnej splatnosti: 25.04.2024, dátum splátky k: 25. dňu v mesiaci, doba trvania zmluvy: na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov. Z bodu 2.2 zmluvy vyplýva, že celkom na úroky počas trvania zmluvy je žalovaná povinná žalobcovi uhradiť celkom 14800,10 eur (ako celková čiastka 39800,10 eur mínus úver 25000,- eur). Z obsahu tejto zmluvy, konkrétne bod 4.11 vyplýva, že dlžník-žalovaná si môže reklamáciu alebo sťažnosť uplatniť na adrese: Poštová banka, oddelenie starostlivosti o klienta, Karloveská 34, 841 04 Bratislava. Zo žiadosti o spotrebiteľský úver zo dňa 25.04.2016, ktorú žalovaná podpísala vyplýva údaj o korešpondenčnej adrese žalovanej ako: Z. XX/B, Z., údaj o počte 0 vyživovacích povinností, údaj o zamestnávateľovi: V. Z.- H.P a údaj o čistom mesačnom príjme žalovanej vo výške 970,- eur a že žiada o poskytnutie úveru vo výške 20000,- eur s dobou splácania 8 rokov. Potom ako bola žalovaná písomnosťou listinou žalobcu (UPOZ2106.txt) zo dňa 21.6.2018, ktorá je bola doručovaná prostredníctvom poštového podniku dňa 22.6.2018 vyzvaná na úhradu omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia, spolu s upozornením, že žalobca je oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným, v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy, žalobca žalovanú výzvou zo dňa 18.07.2018 na úhradu dlžnej sumy (č. VYZB1807), ktorú žalobca dňa 19.07.2018 odoslal žalovanej na ňou uvedenú adresu ako korešpondenčná prostredníctvom poštového podniku vyzval k okamžitej úhrade úveru, t.j. úver predčasne zosplatnil (v súlade s bodom 4.6 zmluvy zo dňa 26.4.2016). Ďalej z predložených listín žalobcu - Aktuálny stav úveru ku dňu: 31.1.2021 vyplýva, že žalovaná uskutočnila čerpanie dňa 26.4.2016 vo výške 4488,48 eur a dňa 26.4.2016 vo výške 20511,52 eur a žalovaná žalobcovi uhradila od 25.5.2016 do 18.12.2019 celkom sumu 14491,79 eur. Zo zhodných tvrdení strán žalovaná po podaní žaloby celkom sumu 1400,- eur (1000+400,- eur).

15. Z listiny o výpočte RPMN súd zistil, že pri úvere vo výške 25000,- eur zo dňa 26.4.2016 s 96 mesačnými splátkami vo výške 414,59 eur splatnými vždy k 25. dňu v mesiaci, s prvou splátkou dňa 25.5.2016 je výška RPMN 13,35 %.

16. Z listiny dostupnej na webovom sídle Ministerstva financií SR - Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. Štvrťrok 2015 je RPMN pri spotrebiteľských úveroch vo výške viac ako 6500,- eur od 5 do 10 rokov vo výške 9,93 % a vážený priemer priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov vo výške 13,51 % a z listiny Súhrnné informácií o údajoch o novoposkytovaných spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2015 je RPMN pri spotrebiteľských údajoch 10,78 %.

17. Z listín predložených žalobcom a to Žiadosť o spotrebiteľský úver zo dňa 25.04.2016 a Report zo spoločného registra bankových informácií a report zo sporiteľne a písomného vyjadrenia žalobcu (č.l. 112) vyplýva, že žalobca posudzoval dňa 25.04.2016 schopnosť žalovanej splácať úver z týchto listín. Pričom ako vyplýva z jeho vyjadrenia vychádzal i z tvrdení uvedených priamo žalovanou, ktorá v tejto žiadosti uviedla že je zamestnaná, bez vyživovacej povinnosti aj jej čistý mesačný príjem je vo výške 970,- eur mesačne. Z tejto žiadosti je zrejмый aj údaj: mesačné splátky iných úverov a pôžičiek 0 eur.

18. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

24. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa ust. § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvoj tretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

31. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou zo dňa 26.04.2016 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupovala žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá čerpaním úveru uspokojovala svoje osobné potreby a žalobca, vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola pripravená vopred na formulári vrátane znenia obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovanými ako spotrebiteľmi. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval okrem ustanovení Obchodného zákonníka i ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zákon v tomto ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: určenie zmluvných strán, určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Zmluvný úrok je plnenie, ktoré má akcesorickú povahu. Je teda spojené s istinou úveru a od jej existencie závisí aj zmluvný úrok. Veriteľ môže rozhodnúť, či bude úrok z poskytnutého úveru požadovať. Zmluvný úrok je vlastne odmena veriteľa za to, že poskytol finančné prostriedky dlžníkovi. Veriteľovi, ktorý poskytne dlžníkovi úver, popri nároku na vrátenie poskytnutej sumy úveru vzniká aj právo na zmluvné úroky, teda na akúsi odmenu za to, že svoje finančné zdroje poskytol inému, za podmienok a vo výške, ktoré si dohodnú v zmluve. Oproti zmluvným úrokom je úrok z omeškania odlišným inštitútom definovaným v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

33. Žalovaná bola na rozdiel od žalobcu názoru, že poskytnutý úver na základe zmluvy zo dňa 26.4.2016 je bezúročný a bez poplatkov, a to vzhľadom na ust. § 11 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveru pretože zmluva neobsahuje údaje v § 9 ods. 2 písm. c), písm. f), i), k) a písm. z)/ zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. - adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, - podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie ročnej úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; - všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, - priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok) a tiež je žalovaná

na rozdiel od žalobcu názoru, že úver je bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1).

34. K namietanej absencii náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úveru súd uvádza, že údaj o adrese, kde mohla žalovaná uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a doba trvania zmluvy táto je jednoznačne v zmluve zo dňa 26.4.2016 uvedená, a to konkrétne v bode 2.2, posledný odsek a v bode 4.11. Údaj podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie ročnej úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny nebolo potrebné v zmluve uvádzať, pretože strany zmluvy sa dohodli na fixnej ročnej úrokovej sadzbe vo výške 12,60 %. Taktiež zmluva obsahuje v bode 2.2. všetky údaje pre výpočet RPMN (§ 19 zákona o spotrebiteľských úveroch), pretože ako vyplýva z vykonaného dokazovania i súd zabezpečil z týchto údajov uvedených v zmluve jej výpočet. K údajom o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov súd uvádza, že vzhľadom na ust. § 2 vyhl. Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 289/2010 Z.z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery je (vzhľadom na ust. § 21 zákona o spotrebiteľských úveroch) príslušným kalendárnym štvrťrokom - 4. Štvrťrok roku 2015. Z dostupných informácií na webovom sídle Ministerstva financií SR vyplývajú nasledovné údaje: Súhrnné informácie o údajoch o novo-poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2015, kde priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch od 5 do 10 rokov je 10,78 % a Súhrnné informácie o údajoch o novo-poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2015 kde priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch od 6500,- eur pri dobe splácania od 5 do 10 rokov je 9,93 %. Žalovaná namietala že údaj 10,78 % je nesprávny, pretože správny je údaj 9,93 %. Je nesporné, že poskytovateľom spotrebiteľského úveru (dodávateľom, veriteľom) je banka. Z citovaných zákonných ustanovení (§ 9 ods.2 písm. z) a § 21 zákona o spotrebiteľských úveroch) bez akejkoľvek pochybnosti vyplýva, že údaj, ktorý mal žalobca v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť, bola priemerná RPMN uvádzaná žalovanou ako súhrnná informácia o údajoch o novo-poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2015, t.j. k 31.12.2015 teda vo výške 9,93 %. Pokiaľ však žalobca uviedol údaj priemernej RPMN 10,78 %, je potrebné zdôrazniť, že sa nejednalo o údaj zavádzajúci alebo majúci za cieľ oklamať spotrebiteľa pri uvedení inej priemernej hodnoty RPMN ako uvedená správne mala byť. Jednalo sa o údaj všetkým známy (vzhľadom na je zverenie na webovom sídle Ministerstva financií SR) a to ako údaj zo súhrnných informácií o údajoch o novo-poskytovaných spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2015, t.j. ku dňu 21.12.2015. Je nesporné, že v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu dňa 26.04.2016 zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 písm. z/ uvádzal ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka aj priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy. Uvedené ustanovenie však zo zákona č. 129/2010 Z. z. bolo od 01.05.2018 vypustené a uvedenie priemernej hodnoty RPMN už nie je uvedené ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu, že Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere obsahuje úplné harmonizované ustanovenia a členské štáty nesmú zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení Smernice (článok 22 ods. 1), čo bol i prípad ust. § 9 ods.2 písm. z) Zák. č. 129/2010 Z. z.. Tento záver (poukaz na čl. 22 ods. 1 smernice) Súdny dvor EU zdôraznil aj v C-42/15 Home Credit proti Kláre Bíróovej vo vzťahu k rozpisu splátok, nakoľko išlo o úpravu nad rámec smernice a Súdny dvor konštatoval, že to je v rozpore so smernicou. Okrem toho vo vzťahu ku skutočnej RPMN Súdny dvor EU vo veci C-453/10 konštatoval, že aj keby v zmluve bola uvedená nižšia hodnota (skutočnej) RPMN, t.j. v neprospech spotrebiteľa, za klamlivú praktiku to možno považovať, len ak je spôsobilý tento údaj zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, čo musí posúdiť vnútroštátny súd. Z uvedeného vyplýva, že v prípade uvedenia priemernej hodnoty RPMN žalobcom v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 10,78 % namiesto správnej priemernej hodnoty RPMN vo výške 9,96 % pri uvedení skutočnej RPMN vo výške 13,40 % a výške úrokovej sadzby 12,60 % sa jednak nejednalo o údaj, ktorý by bol žalobcom, bankou vymyslený za účelom podať spotrebiteľovi klamlivú informáciu, ale údaj zverejnený Ministerstvom financií SR ako súhrnná informácia o novo-poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, jednak uvedený údaj vzhľadom na ostatné dohodnuté náležitosti zmluvy (skutočná RPMN, zmluvný úrok) a rozdiel v správnej a uvedenej hodnote priemernej RPMN nemôže byť považovaný za klamlivú alebo nekalú obchodnú praktiku žalobcu a nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť rozhodnutie žalovanej o tom, či zmluvný vzťah so žalobcom uzavrie alebo nie. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že s poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľoch poskytnutý

úver nie je bezúročný a bez poplatkov, vykonaným dokazovaním nebola zistená tvrdená absencia údajov v zmluve vyvolávajúca účinky bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru.

35. V ďalšom sa súd zaoberal obranou žalovanej, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu uvedeného v ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. So zreteľom na znenie ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, jeho účel a zmysel, nemožno pochybovať, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ tak existujúcu situáciu klienta (najmä jeho príjmy a výdavky), ako aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je tak v zmysle reálneho naplnenia tejto povinnosti potrebné klásť na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z v tom čase existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Účelom ani zmyslom tejto povinnosti samozrejme nie je nadobudnutie stopercentnej istoty o splatení úveru, keďže nie je možné s istotou vylúčiť situácie, že spotrebiteľ príkladmo dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu, či nastanú iné, na jeho situáciu negatívne dopadajúce skutočnosti. Zákonodarca zavedením tejto povinnosti sledoval efektívne zamedzenie predlžovania spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní v čase uzatvorenia zmluvy a reálne ani vo svetle svojich v tom čase existujúcich pomerov do budúcnosti svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona vyplýva, že tieto informácie si má veriteľ zabezpečiť sám (avšak tiež v spolupráci so žiadateľom o úver). Jeho povinnosťou je takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť prípadne s odbornou starostlivosťou rozhodnúť, ktoré z nich je nevyhnutné ďalej tiež aj overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľa síce zaťažuje povinnosť poskytnúť veriteľovi (avšak len na jeho žiadosť) úplné, presné a pravdivé údaje, čo však nezabavuje veriteľa povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je tak stav (zistenie veriteľa), keď tomuto v závislosti na frekvencii splácania zostane v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške, čo vyžaduje zo strany dodávateľa zanalyzovanie tak príjmov, ako aj výdavkov u konkrétneho žiadateľa o úver. Samostatné analyzovanie príjmov bez analýzy výdavkov, či naopak, nie je logicky spôsobilé k reálnemu posúdeniu úverovej schopnosti (bonity) spotrebiteľa, ako žiadateľa o úver. Dôsledkom podcenenia bonity veriteľom nie je neplatnosť zmluvy, ale neposkytnutie mu ochrany pre prípad zistenia, že tento hrubou nedbanlivosťou porušil svoju zákonnú povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa a to prostredníctvom uplatnenia sankcie voči nemu uvedenej v ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v podobe bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľovi poskytnutého úveru.

36. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Povinnosť vnútroštátnych súdov ex offio skúmať, či veriteľ konal pred poskytnutím spotrebiteľského úveru s odbornou starostlivosťou, ako aj to, že dôkazné bremeno v konaní o splnení povinnosti konať s odbornou starostlivosťou zaťažuje výlučne veriteľa a nikdy nie spotrebiteľa, vyplýva z niekoľkých rozhodnutí Súdneho dvora EÚ (rozhodnutie SD EÚ C-679/18, SD EÚ C-449/13, SD EÚ C-377/14 a ďalšie). Súdny dvor EÚ dospel k záveru, podľa ktorého o.i. článok 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica...“) sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladá povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto Smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa článku 23.

37. Žalobca súdu predložil listinné doklady, ktoré podľa neho dostatočne preukazujú potrebný rozsah a spôsob skúmania bonity žalovanej pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy dňa 26.04.2016 (overenie úverovej zaťaženia z úverového registra, výstupu overenia pracovného pomeru zo Sociálnej poisťovne v rámci ktorého sa zodpovedáva 23 bodov všetky však týkajúce sa zamestnanosti/poberania dávok

zo sociálneho systému), čím podľa neho splnil svoju povinnosť danú mu ust. § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak predložené listinné doklady, ktoré sú sprevádzané skutkovými tvrdeniami žalobcu, nie sú pre záver o splnení jeho vyššie uvedenej zákonnej povinnosti postačujúce. Žalobca v podaní zo dňa 8.4.2022 (č.l.112) uviedol, že v rámci posudzovania mal k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientky (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií a report zo spoločného registra bankových informácií a report zo Sociálnej poisťovne. Možno uzavrieť že pred uzatvorením zmluvy aspoň v základe pomery žalovanej zisťoval, avšak len v rozsahu, ktorý mu dal odpoveď na to, či je zamestnaná, resp. či nie je poberateľkou invalidného alebo starobného dôchodku a nepracuje u viacerých zamestnávateľov, či nemá iný úver, zistil tiež výšku jej príjmu /i dopytom v žiadosti/ ale v konečnom dôsledku, ale nezisťoval ďalšie príjmy, či nemá úspory. Absentuje však akýkoľvek dôkaz o zisťovaní prehľadu výdavkov žalovanej na jej základné životné potreby (ich zisťovanie, či výsledok takýchto zisťovaní žalovaný v konaní nepreukázal), takže je potrebné vychádzať z toho, že v čase uzatvorenia zmluvy nedisponoval žalobca (žalobca o tom nepredložil žiadne dôkazy) údajmi o nákladoch na bývanie žalovanej, na stravu, na energie, prípadne na telefón či cestovné do práce, náklady na zdravotnú starostlivosť, teda na jej základné odôvodnené potreby, ktoré musí vynakladať v priemere za mesiac, čím sa diskvalifikoval reálne z možnosti seriózne bonitu žalovanej analyzovať. Súd je však názoru, že nemožno pochybovať, že výška mzdy v porovnaní s výškou základných životných potrieb (v zmysle nákladov na bývanie, stravu, ošatenie, zdravotnú starostlivosť) nedáva rozumný predpoklad preto, že by žalovaná mohla z nej bez ohrozenia svojich základných životných potrieb splátku vo výške 414,59 eur na úver platiť i výhľadovo do budúcnosti, už aj s prihliadnutím na jej vyživovaciu povinnosť voči i v tom čase nezaopatrenému dieťaťu. Výstup zo Sociálnej poisťovne zodpovedá prakticky len to, či bola žalovaná zamestnaná, či bola zamestnaná u viacerých zamestnávateľov, prípadne či nie je poberateľom starobného alebo invalidného dôchodku. Analýza ale ďalších zistení o výdavkoch žalovanej, v písomnej forme zo strany žalobcu predložená nebola. Aj keď žalobca vo vyjadrení poukazuje že prihliadal na účel - refinancovanie úveru, súd v tejto súvislosti poukazuje, že úverom na základe zmluvy zo dňa 26.4.2022 bol refinancovaný úver, avšak len vo výške 291,- eur a 4488,88 eur, ktorý žalovaná dovtedy uhrádzala splátkami vo výške 15 a 127 eur, pričom úver žalobcu, ktorý je bol poskytnutý vo výške 25000,- eur s príslušenstvom už mala splácať splátkou vo výške 414,59 eur t.j. viac ako trojnásobne ako doteraz, čo nepredpokladá že by malo dôjsť k tvrdenému odľahčeniu finančného rozpočtu domácnosti žalovanej, na čo poukazuje žalobca. Z dostupných dokladov teda vyplýva že žalobca sa uspokojil len s údajom o príjme žalovanej (avšak bez akéhokoľvek dokladu o výške príjmu), a zistení, že táto je v pracovnom pomere a jej úverové zaťaženie, avšak dôsledne neskúmal, nepreveroval jej osobné pomery, ani jej životné náklady, nehovoriac o analýze konkrétnych výdavkov na bývanie, stravu, dopravu, domácnosť, zdravotnú starostlivosť, s ich následným vyhodnotením, s cieľom získať objektívny obraz o finančnej situácii žalovanej. O výške príjmu sa uspokojil len tvrdeniami žalovanej, ďalšie nezisťoval, ani si nepreveroval jej vyživovacie povinnosti a ani ostatné nevyhnutné výdavky, avšak s tvrdeniami žalovanej o tom, aké sú jej, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek (zo žiadosti vyplýva že 0,- eur) sa neuspokojil a tieto už preveroval. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje vychádzajú z jeho znenia skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, teda vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti dodávateľa, pri ktorom sa nemožno uspokojiť s formalistickým prístupom spočívajúcom síce vo vypísaní žiadosti o úver, či report zo spoločného registra bankových informácií a report zo Sociálnej poisťovne, avšak bez preukázania získavania informácií o relevantných skutočnostiach a ich následnej analýzy a vyhodnotenia, ktorú reálnu činnosť žalobca nepreukázal a za takúto rozhodne nemožno z hľadiska jej výpovednej hodnoty považovať výpis zo Sociálnej poisťovne, ktorý len zodpovedá oblasti týkajúcej sa zamestnania/dávok zo sociálneho systému u žalobcu. Pokiaľ by totiž bol žalobca s odbornou starostlivosťou postupoval, tak už len zistené dovtedajšie (i keď nekomplexné) pomery žalovanej, by nevyhnutne museli indikovať na jeho strane vážne pochybnosti o tom, či bude bez ohrozenia svojich základných životných potrieb spôsobilá splácať poskytnutý úver, keď len výška dohodnutej splátky úveru (414,59 eur), predstavuje takmer polovicu príjmu (žalovaná v žiadosti uviedla príjem 970,- eur). Je viac ako zrejmé, že legitímne nemohol žalobca predpokladať, že žalovaná bude vôbec spôsobilá úver splácať, pretože musel predpokladať že uhrádza životné náklady seba a svojho nezaopatreného dieťaťa (ktorých výšku však žalobca ani nezisťoval, a to ani vo vzťahu k žalovanej), ale aj z nasledovných dôvodov. Sama žalovaná žiadala dňa 25.4.2016 poskytnúť úver len vo výške 20000,- eur, na 8 rokov. Aj keď dňa 26.4.2016 žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvy na poskytnutie úveru vo výške 25000,- eur na 8 rokov, žalobca už ale nepredložil doklady že skúmal či je schopná aj takýto úver, teda iný úver za iných podmienok (síce na rovnakú dobu ale vyšší úver) ako v žiadosti zo dňa 25.4.2016. Pričom pochybnosť o splácaní úveru žalovanou mala vyplývať žalobcovi aj z predloženej listiny, ním označenej ako report zo spoločného registra bankových informácií, pretože je z nej známe, že krátko predtým

a to dňa 12.4.2016 žalovaná podala žiadosť o osobný úver na sumu 25000,- eur pri 96 mesačných splátkach, čo jej bolo ale odmietnuté. I z ostatných v tejto listine uvedených údajoch vyplýva, že žalovanej v období rok pred uzatvorením zmluvy bolo odmietnutých 10 žiadostí o poskytnutie úveru, čo taktiež vyvoláva pochybnosť o schopnostiach žalovanej splácať úver vo výške 25000,- eur s príslušenstvom, ktorá v konečnom dôsledku i nastala (a to už v prvej štvrtine doby trvania zmluvy). Takýto postup žalobcu nemožno jednoznačne posúdiť ako konanie s odbornou starostlivosťou, ale naopak je hrubým porušením tejto povinnosti stanovenej mu zákonom (§ 7 ods.1).

38. Súd je preto názoru, vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver, ktorý je bol poskytnutý na základe zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca so žalovanou dňa 26.4.2016 je bezúročný a bez poplatkov a preto je žalovaná povinná žalobcovi vrátiť len skutočne poskytnutý úver spolu s úrokom z omeškania, keďže preukázateľne úver riadne a včas nesplácala.

39. Žalovaná v rámci prostriedkov procesnej obrany namietala i skutočnosť mimoriadneho zosplatnenia, nakoľko je nebola poslaná výzva a následne zosplatnenie v súlade so zákonom pretože výzva na splatenie dlžnej časti úveru jej bola posielaná do Hlohovca, ktorá síce je v žiadosti uvedená ako korešpondenčná adresa žalovanej, taktiež výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.6.2018 obsahuje, že žalovanej mala byť zaslaná predchádzajúca upomienka, avšak toto tvrdenie nepreukazuje. Namietala správnosť postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podací hárok nepreukazuje, čo bolo obsahom podania, ktoré malo byť zasielané a komu mali byť zasielané.

40. Súd je však názoru, že žalobca dodržal podmienky zosplatnenia. Súd mal preukázane sa žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom dohodli na plnení v splátkach i na možnosti úver zosplatiť v prípade neuhradenia splátky dohodol, čo preukazuje bod 4.6 zmluvy zo dňa 26.4.2016. Žalovanú žalobca písomnosťou (UPOZ2106.txt) zo dňa 21.6.2018, ktorá jej bola doručovaná dňa prostredníctvom poštového podniku dňa 22.6.2018 vyzval v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy na úhradu omeškaných splátok, spolu s upozornením, že žalobca je oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným, v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Preukázateľne ako vyplýva z podacieho hárku č.EPH131076965 žalovanej táto písomnosť (v pozn. uvedené UPOZ2106.txt) bola dňa žalovanej na jej adresu odoslaná, a vzhľadom na Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca pripojil k návrhu na vydanie platobného rozkazu (bod 4.3.4) považuje sa táto písomnosť piatym dňom od jej odoslania za doručení. Keďže k úhrade zo strany žalovanej v lehote 15 dní nedošlo, žalobca výzvou zo dňa 18.07.2018 (č. VYZB1807), ktorú žalobca dňa 19.07.2018 odoslal žalovanej na ňou uvedenú adresu ako korešpondenčnú prostredníctvom poštového podniku) žalovanú vyzval k okamžitej úhrade úveru, t.j. úver predčasne zosplatiť, ktorého účinky nastali dňom 24.7.2018, pretože z podacieho hárku č.EPH133368436 vyplýva, že žalovanej táto písomnosť (v poznámke sa uvádza č.VYZB1807) bola dňa 19.07.2018 žalovanej na jej adresu odoslaná, a vzhľadom na Obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca pripojil k návrhu na vydanie platobného rozkazu (bod 4.3.4) považuje sa táto písomnosť piatym dňom od jej odoslania za doručení. Aj keď žalovaná namietala doručovanie týchto písomností na adresu Z. XX/B, Z., z vykonaného dokazovania listinou - žiadosť o spotrebiteľský úver zo dňa 25.4.2016 mal súd preukázané, že túto adresu sama žalovaná žalobcovi uviedla, teda oznámila žalobcovi ako korešpondenčnú adresu, na ktorú jej žalobca písomnosti doručoval prostredníctvom poštového podniku. Z týchto dôvodov súd obranu žalovanej že nenastali účinky mimoriadneho zosplatnenia úveru považoval za nedôvodné.

41. Keďže sa z vyššie uvedených dôvodov úver považuje za bezúročný a bez poplatkov je žalovaná povinná žalobcovi vrátiť len skutočne poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokom z omeškania, s prihliadnutím na doteraz vykonané úhrady. Žalovaná nepopierala poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 25000,- eur a čas a výšku jednotlivých uhradených splátok v celkovej výške 15891,79 eur. Z uvedeného dôvodu súd žalobcovi priznal právo na zaplatenie sumy 9108,21 eur, a to ako rozdiel sumy vo výške 25000,- eur - t.j. reálne poskytnutého úveru a sumy 15891,79 eur (súčet všetkých úhrad žalovanej poskytnutých žalobcovi), a to i spolu s uplatneným úrokom z omeškania a v časti uplatneného úroku a poplatkov (z dôvodu že úver je bezúročný a bez poplatkov) žalobu zamietol.

42. Súd z uplatneného nároku nepriznal žalobcovi nárok v časti o zaplatenie 36,- eur ako nesplatené poplatky, aj z dôvodu, že žalobca nielenže o výške týchto poplatkov neuviedol rozhodné skutočnosti a ani nepredložil dôkaz ale na preukázanie tohto svojho nároku dôkazy ani neoznačil. Predloženie sadzobníka poplatkov alebo ako v tomto konkrétnom prípade vymedzenie výšky poplatkov v samotnej zmluve bez

ďalšieho nepreukazuje dôvodnosť nároku. O dôkaznej povinnosti podľa ustanovení C.s.p. si žalobca zastúpený advokátom musel byť vedomý. Žalobca v rámci rozhodných skutočností ani neuviedol čo táto časť nároku predstavuje, z čoho pozostáva, ani nepredložil a ani neoznačil hodnoverný dôkaz o tom, že uplatnené poplatky voči žalovanej, v postavení spotrebiteľa i skutočne vynaložil.

43. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo popri dlžnej istine i právo na úhradu úroku z omeškania. Žalobca si v žalobe uplatnil úrok z omeškania za obdobie od poskytnutia úveru do vykonania poslednej úhrady vo výške 2390,28 eur ale aj vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15780,94 eur od 16.2.2021 do zaplatenia. Nakoľko uvedený vzťah medzi účastníkmi zmluvy bol posúdený ako občianskoprávny vzťah, i dojednania ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., účinného v čase uzatvorenia právneho úkonu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase keď sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku predstavovala výšku 0,00 % a preto v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úroku z omeškania je 5,00 % ročne. Je zrejme že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia úrokov z omeškania v celkovej výške 2390,28 eur, ktorú sumu súd žalobcovi z priznal, keďže preukázateľne splátky neuhrádzala vždy v lehote ich splatnosti, a po vo februári 2018 ich prestala splácať úplne a keďže žalovaná je naďalej v omeškanií uložil jej i povinnosť zaplatiť úrok z omeškania i od 16.02.2021, ktorý deň preukázateľne nepredchádza dňu omeškania, keďže už listom zo dňa 18.7.2018 bola na úhradu celého úveru žalobcom vyzvaná, pričom prihliadal na skutočnosť že do 16.2.2021 žalovaná uhradila celkom sumu 14491,79 eur, následne uhrádzala sumu celkom vo 1400,- eur, úhradami vo výške 200,- eur dňa 22.03.2021, 21.10.2021, 19.11.2021, 23.12.2021, 18.1.2021, 21.2.2022 a 18.3.2022. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, keďže si žalobca uplatňoval úrok z omeškania z vyššej sumy.

44. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust., § 232 ods. 3 C.s.p. Podľa § 232 ods.3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vzhľadom na okolnosť, že ide o spotrebiteľský spor súd nie je viazaný len návrhmi na vykonanie dokazovania, ktoré navrhnú strany sporu. Súd vzhľadom na okolnosti, je názoru že toho času žalovanej príjem a jej majetkové pomery zistené súdom na pojednávaní, s prihliadnutím i na skutočnosť že má i vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, jej neumožňujú uhradiť priznané peňažné plnenie v tejto lehote a preto umožnil žalovanej zaplatiť plnenie v dlhšej lehote, a to vo forme mesačných splátok vo výške 450,- eur. Súd je názoru, že tak nebudú ohrozené ani oprávnené záujmy žalobcu, keďže v prípade plnenia žalovanej riadne a včas dlh žalobcu bude splnený do cca dvoch rokov a ak žalovaná bude v omeškanií čo i len s jednou splátkou, žalobca môže od nej požadovať celé priznané plnenie.

45. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane a podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Celkovo sa žalobca voči žalovanej domáhal peňažného plnenia vo výške 15816,94 eur. Žalovaná zavinila zastavenie konania v časti o zaplatenie 1400,- eur (čo predstavuje 8,86 %), pretože na vrátenie tejto sumy mal žalobca ako bezpoplatkový a bezúročný úver nárok, a túto uhradila žalovaná až po podaní žaloby. V zostávajúcej časti (o zaplatenie 14416,94 eur) bol žalobca úspešný v časti 9.108,21 (čo predstavuje 57,58 %) a v časti o zaplatenie 5308,73 eur (súd v tejto časti žalobu zamietol žalobu čo predstavuje 33,56 %), a preto súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 32,88 % (57,58+8,86 mínus 33,56), pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania...

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul možno vykonať exekúciu na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu (§ 48 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).